

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1097

23.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Antroji revoliucija I tomas: Tikėjimas ir kova

10 dalis

Tai veidmainystė, kai demokratai sako, kad Vakarų Vokietijoje egzistuoja žodžio laisvė.

Šiame kontekste tiktų citata (deja, nežinau kieno), kuri taikliai apibūdina tikrąją padėtį: "*Demokratijoje kiekvienas turi teisę bet kada atsistoti ir pasakyti viską, ką visi galvoja*".

Tačiau kiekvienas, kuris šioje sistemoje išdrįsta mąstyti savarankiškai, sužino apie demokratiją, t. y. apie demokratinę nuomonės terorą. Radikalūs dekretai, profesiniai draudimai ir informatorių sistema liudija, kad demokratai bijo savo pačių žmonių. Manfredas Röderis buvo išstremtas į tremtį, Wolfas Dieteris Eckartas nu-teistas ilgam laikui kalėti, aš pats buvau suimtas - nuomonės laisvė Vokietijoje 1978 m.!

Tai veidmainystė, kai demokratai sako, kad liaudis gali dalyvauti priimant sprendimus per partijas. Sprendimai jau seniai nebėra priimami parlamente (ar jie kada nors buvo priimami?). Pagrindinės gairės vis tiek ateina iš Vašingtono ir Jeruzalės, o visa kita sprendžiama gerai užglaistytuose interesų grupių ginčuose. Didieji monopoliai, tarptautinės korporacijos, viena profesinė sąjunga, auksinis ir šviesiai raudonasis (socialdemokratinis) internacionalas laiko tikrąją valdžią.

Žmonės išvis nebespasirodo; kalbėti čia apie jų dalyvavimo galimybes yra absurdiška ir juokinga. Partijų užduotis - tik atitraukti žmonių dėmesį nuo realių galios santykių, t. y. vaidinti teatrą ir, beje, gaudyti galimas protesto nepasitenkinimo tendencijas savo dešiniojo ir kairiojo sparno grupėmis (žr. SPD APO atveju ir CDU-CSU NPD atveju).

Žmonės intuityviai jaučia, kad yra vedžiojami už nosies. Tai rodo didėjantis nusi-vylimas partijomis ir didėjantis protestuojančių ir nebalsuojančių rinkėjų skaičius. Tačiau "švelnus slopinimas" veikia pernelyg gerai: 10-15 proc. norėtų balsuoti už nacionalinę dešiniąją partiją, 6-8 proc. už žaliųjų partiją, apie 10 proc. už mo-kesčių partiją, tačiau atėjus laikui vyrauja baimė, kad tokia grupė vis dėlto neateis, ir ši rezignacija lemia tai, kad iki šiol nepavyko suformuoti tikros opozicijos. Mažiau nei 2 proc. gyventojų yra susibūrę į "demokratinės" valstybės partiją, o tai ir procentais, ir skaičiumi yra mažiau nei 1945 m. NSDAP narių - tegyvuoja de-mokratija, "liaudies valdžia"!

Tai veidmainystė, kai demokratai sako, kad VFR nėra politinių kalinių. Praėjus daugiau nei trisdešimčiai metų po karo pabaigos, Nationalsocialistinė vokiečių darbininkų partija vis dar uždrausta, už partijos propagandą, svastikos demonstra-vimą, vokišką pasveikinimą ir nacistinės propagandinės medžiagos laikymą baudžiama laisvės atėmimu iki trejų metų (StGB 86 straipsnis). Be to, yra Judens-chutzparagrafas (130 arba 131 StGB paragrafas), pagal kurį už bet kokius kritiškus svarstymus apie tarptautinės žydų bendruomenės vaidmenį baudžiama iki penke-rių metų. (Kartais užtenka pareikšti, kad jokie šeši milijonai žydų nebuvo nu-nuodyti dujomis arba kad žydai turi per daug galios, tačiau tai tuoj pat įtikinamai įrodoma teismo byloje). Kaip kitaip galima pavadinti bendražygius, kurie dėl savo politinių įsitikinimų pažeidžia šiuos paragrafus ir už tai patenka į kalėjimą? Jie yra sąžinės kaliniai, politiniai demokratų kaliniai!

Tai tik keli pavyzdžiai, liudijantys šios sistemos charakterio stoką ir melagingumą. Sąrašą būtų galima tęsti toliau, tereikia panagrinti pagrindinių teisių taikymą vokiečių sistemos kritikams, nationalsocialistams: nuo nuomonės laisvės iki susi-rinkimų laisvės, nuo draudimo persekioti dėl politinių pažiūrų iki būsto ne-liečiamybės, ir suprasime: demokratija egzistuoja tik demokratams, arba, kaip jie patys sako:

"Laisvės priešams laisvės nėra".

O kas yra laisvė, laisvai nustato tie, kurie turi galią. Tačiau pats savaime tai yra vi-siška priimtinas argumentas:

Kiekviena valstybė turi teisę, o jei rimtai žiūri į save, net ir pareigą ginti savo egzistenciją.

O mes esame valstybės priešai, šios valstybės priešai! Mes nekenčiame šios sistemos ir norime ją nuversti! Tada jie mums sako:

"Ar toleruotumėte opoziciją? Savo politinius oponentus susodinote į stovyklas."

Tai taip pat teisinga:

Tačiau, mūsų supratimu, liaudies valstybėje nėra valstybės priešų, nes kiekvienam geros valios žmogui bus suteikta galimybė dirbti ir dirbti savo tautai, net jei jis politiškai mums nepriklauso. Tuomet yra tik liaudies priešai, su kuriais mes negailestingai kovosime, nes jie nori pakirsti mūsų tautos nacionalinę vienybę, kuri mums taip labai reikalinga. Taigi šie argumentai patys savaime atrodo pagrįsti, bet ar demokratijoje galima taip kalbėti?

"Liberalioji kapitalistinė sistema" galiausiai turi apsispręsti, kuo ji nori būti: daugumos valios įgyvendinimo mechanizmu, t. y. demokratija - žmonių valdžia, ar liberalistinės pasaulėžiūros valstybe, kuri palaikytų ideologinių programinių punktų sistemą (FDGO), galiausiai taip pat prieštaraujančią žmonių valiai.

Tai reiškia, kad arba liberalioji kapitalistinė sistema suteikia savo oponentams, įskaitant mus, galimybę įveikti ją jos pačios ginklais, demokratinėmis priemonėmis, kaip tai jau kartą pavyko 1933 m.! Jei demokratai tai leistų, jie būtų nuoseklūs ir sąžiningi. Jei jie iš tiesų manytų, kad FDGO yra tokia gera ir tvirta, jie turėtų susitaikyti su tuo, kad žmonės turi rinktis iš radikalių alternatyvų, nes kitaip nėra iš ko rinktis.

Arba jie pasisako už opozicijos slopinimą, už "karingą, kovingą demokratiją", už liberalistinį Weltanschauungsstaat. Tada šios sistemos priešininkai, t. y. mes, Vokietijos laisvės kovotojai, žinome, kur esame, ir suprantame, kad galiausiai Bonos liberalkapitalistinė sistema, priešingai nei Veimaro respubliką, galima pašalinti tik revoliucija.

Kokį sprendimą priims demokratai, priklausys nuo jų pačių. Tačiau mes, kaip stuburą turintys vokiečiai, tikimės sąžiningumo ir nuoseklumo net iš savo ideologinių priešininkų ir priešų. Tačiau Bonos sistemoje jų nerasime, nes nors oficialiai jie vis dar kalba apie laisvą teisinę valstybę, paremtą Voltero principu: *"Aš nekenčiu kiekvieno jo (politinio oponento) žodžio, bet už jo teisę jį ištarti esu pasirengęs bet kada mirti"*, iš tikrųjų demokratai jau seniai pasirinko antrąją alternatyvą:

Nesuteikti žmonėms galimybės rinktis iš trijų šių laikų ideologinių sistemų - komunizmo, liberalaus kapitalizmo ir nacionalsocializmo. Taigi liberalusis kapitalizmas pasirodo esąs organizuotos veidmainystės sistema, ir būtent tai turėjau

omenyje kalbėdamas apie demokratų kaip apie bjauriausius kada nors tautą valdžiusius padarus. Štai kodėl mes gerbiame bolševikus, kurie yra kovotojai, žinantys, ko nori, - net jei su jais karštai kovojame. Tačiau demokratams, turintiems sveiką jaunystės moralinį instinktą, mes jaučiame tik viena - paniką!

Kai susitinkame su komunistais, plienas susitinka su plienu; kai susitinkame su liberalios kapitalistinės sistemos šalininkais, matome tik bjaurų šlamštą. Šiame kontekste žodis apie smurto naudojimą, vilkolakių strategiją, ginkluotą pagrindinę kovą.

Iš pastarųjų akivaizdu, kad liberalioji kapitalistinė sistema, atrodo, taip pat pasiryžusi užtikrinti savo išlikimą prieš žmonių valią, kaip ir komunistai. Skiriasi tik priemonės:

Demokratai pasirodo esą gudresni ir gudresni - jie atitraukia žmonių dėmesį "laisvo politinių jėgų žaidimo" spektakliu, anestetizuoja juos gerove ir vartotojiškumu ir praktikuoja švelnų, nepastebimą politinės opozicijos slopinimą. Taigi moraliniu požiūriu nėra jokio skirtumo tarp kovos už laisvę Rytuose ir Vakaruose. Nacionalinis socializmas kovoje su kapitalizmu ir komunizmu!

Atsižvelgiant į Rytų zonos diktatūrą, niekam neateis į galvą prašyti, kad mes ten atvirai organizuotumėmės ir dalyvautume rinkimuose į Liaudies rūmus. Niekas nesistebi, kad nacionalsocialistai buriasi pagrindyje ir visiškai neatmeta ginkluoto pasipriešinimo galimybės. Tas pats pasakytina ir apie mūsų okupuotos tėvynės vakarines zonas.

GINKLUOTAS PASIPRIEŠINIMAS DEMOKRATIJAI TAIP PAT YRA MORALIAI PATEISINAMAS, JEI JIS NĖRA NUKREIPTAS PRIEŠ NEKALTUS ŽMONES! Manau, kad tai aišku iš to, ką pasakiau. Bet:

MORALIAI PAGRĮSTA NEREIŠKIA TAKTIŠKAI BŪTINA!

Griežtai atmetu vilkolakį, ginkluotą kovą už laisvę nuo dešiniųjų, VFR, dabartiniame istoriniame etape! Mes nesame revoliucinėje situacijoje! Žmonės nėra trupučio nesuvokia minkštosios priespaudos mechanizmų, jie šiuo metu neturėtų nė menkiausio supratimo vilkolakiui.

Ginkluoto pasipriešinimo šalininkai teigia, kad karinės kovos už laisvę atnaujinimo atveju, t. y. tarptautinės teisės požiūriu ir techniškai pažeidus 1945 m. gegužės 8 d. kapituliacijos ir paliaubų susitarimus, liberaliai kapitalistinė sistema būtų priversta nusimesti demokratinę kaukę ir pasirodyti tikroju pavidalu - kaip nugalėtojų jėgų agentė prieš savo tautą.

Tačiau tokia strategija pervertina mūsų pačių jėgas. Bandant organizuoti karinę kovą prieš okupacinį režimą, Vokietijos laisvės judėjimas būtų išsekintas. Tai būtų beviltiška ir nenaudinga kova, kurioje beprasmiškai būtų paaukoti geriausieji. Galbūt mūsų padėtis būtų kitokia, jei anarchistai ir komunistai savo ruožtu nebūtų sukūrę partizanų - Raudonosios armijos frakcijos (RAF).

RAF jau daugelį metų vykdo ginkluotą kovą prieš liberalios kapitalistinės sistemos priespaudą. Nuoširdžiai apgailestauju dėl nekaltų RAF teroristinių akcijų aukų, tačiau neslėpsiu savo "slapto džiaugsmo" dėl šios mūsų nuožmių priešų - komunistų ir demokratų - kovos. Didžiavyriai dreba, demokratai slepiasi už spygliuotų vielų ir kulkosvaidžių, o Adolfas Hitleris galėjo važiuoti per džiūgančias minias atviru automobiliu. Skirtumo tarp demokratijos ir liaudies valstybės neįmanoma simbolizuoti aiškiau!

Kol egzistuoja RAF ir kol Vokietijoje nėra revoliucinės situacijos, vilkolakis yra nenaudingas ir net žalingas. Žinoma, nacionaliniai aktyvistai karinėse sporto grupėse gali būti kariškai pasirengę galutinei konfrontacijai, kuri galų gale nėra visiškai atmestina, tačiau šiuo metu ginkluotos kovos už laisvę nuo dešiniųjų neturi būti.

Nesileiskite įbauginami siaubo, sistema tik ir laukia tokios mūsų klaidos, kad rastų svertą visiškam judėjimo sutriuškinimui. Tvirtai tikiu, kad mes, kaip ir lyderis, rasime perspektyvų legalų kelią į valdžią. 1923 m. lapkričio 9 d. nepavykusios revoliucijos pasekmės ir išvados tebegalioja. Ateitis priklauso mums! Įveikime pagundą dirbtinai pagreitinoti istorijos eigą. Viskas, kas iš tiesų didinga, turi subręsti, kad taptų stipru. Mūsų laikas dar neatėjo.

Be veidmainystės, nesuvaldomame, nevaržomame materializme matome antrąjį liberalios kapitalistinės sistemos gyvenimo pagrindą. Tai matyti iš prabangaus gyvenimo būdo ir neriboto demokratiškų politikų, kurie, kaip parazitai, gyvena ne dėl savo žmonių, o iš jų. Kaip kiaulės prie maitinimo lovio, jie patogiai įsitaiso, mažindami pensijas, didindami mokesčius ir dvigubindami dietas, nepamiršdami, kad balsuodami teisingai leidžia sau mokėti stambiajai pramonei, viršvalstybinėms valdžioms ar vieningoms profesinėms sąjungoms.

Jie retai mato Bundestago plenarinių posėdžių salę, savo rinkėjų beveik niekada nemato, išskyrus tuos atvejus, kai vėl artėja rinkimų metas, tačiau per priėmimus ar brangiai kainuojančias pažintines keliones visada sutinkame juos su santūriais kostiumais, Federaliniu kryžiumi už nuopelnus ir geromis manieromis, idealaus buržuazinio pasaulio simbolius. Jų paklydimus ir skandalus paprastai sąmoningai nutyli sisteminė spauda. Vis dėlto plačioji gyventojų masė rodo nepaprastai teisingą instinktą jų atžvilgiu: Žmonės niekada nebuvo itin geros nuomonės apie šiuos savo "atstovus".

Kokia menka šių parlamentarų teisė vadintis "tautos atstovais". Kas iš jų vis dar palaiko realų ryšį su žmonėmis? "Kur darbininkai, mažieji žmonės, kuriems turėtų būti atstovaujama?" Parlamente matote funkcionierius, valstybės tarnautojus ir pramonės atstovus, bet kas atstovauja žmonėms? Žmonės sėdi prie televizorių ekranų ir stebisi!

Šiose gretose tikrai yra geros valios žmonių. Yra idealistų demokratų, kurie, kaip ir visi idealistai, turi mūsų pagarbą, net jei mes su jais nesutinkame ir kovojame; taip pat tarp jų yra žmonių, kurie suprato, kad taip toliau tęstis negali. Turiu galvoje, pavyzdžiui, Herbertą Gruhlį, Bundestago narį, kuris rizikavo savo karjera ir 1978 m. perėjo iš CDU į Žaliųjų judėjimą. Bet tokių yra tik keletas. Vyrauja parazitai, kurie dėl profesionalaus politiko darbo ar nedarbo gali tikėtis gero gyvenimo, ir efektyvūs, nepastebimi technokratai, kurie vykdo daugmaž anoniminių jėgų nurodymus ir veikia jų vardu, tarsi kurtų mūsų šalies politinę ateitį.

Tačiau jie tikrai žino du dalykus - naujieji 1945 m. šeiminkai:

Demokratiją vokiečių tautai du kartus primetė nugalėtojai po pralaimėtų karų. Žmonių niekada nebuvo paklausta, ar jie tikrai nori tokios valstybės ir ekonomikos formos. Pagrindiniam įstatymui nepritarė nei laisvai išrinktas parlamentas, kuriame dalyvavo visos partijos, nei referendumas. NSDAP ir visų jos padalinių draudimas buvo tiesiog perkeltas iš sąjungininkų okupacinių nuostatų į naujosios respublikos baudžiamąjį kodeksą. Bonos okupaciniame režime tauta iš viso nefigūruoja:

Jokio balsavimo dėl Konstitucijos, jokio referendumo ar plebiscito, jokių laisvų valstybės vadovo rinkimų, o partijų draudimai, demokratinės valstybės partijos finansavimas mokesčių lėšomis, NS draudimas ir 5 proc. barjeras.

Vokietijoje nėra demokratų, išskyrus ploną valdančiųjų ir tiesioginių naudos gavėjų sluoksnį. Jie tai puikiai žino. Tačiau vokiečių tauta visada buvo paklusni valdžiai ir nelinkusi į revoliucijas, ir kol vokiečiai gali mėgautis palyginti nerūpestingu asmeniniu gyvenimu ir jokios beviltiškos gyvenimo aplinkybės neskatina plačių masių sukilti, mūsų tautos ateitimi rūpinasi tik mažumos. Liberalios-kapitalistinės sistemos stabilumas grindžiamas ne žmonių pritarimu, o jų pasitenkinimu savo privačiomis gyvenimo sąlygomis.

Tai, kad šiandien, prasidėjus pasaulinei krizei, dauguma vokiečių vis dar gali gyventi tokiomis sąlygomis, yra ne liberalios kapitalistinės sistemos nuopelnas, o Vokietijos žmonių, kurie savo gerovę sukūrė iš nieko ir pagrįstai didžiuojasi tuo, ką pasiekė, pavyzdingo darbštumo ir atkaklaus efektyvumo rezultatas. Tačiau tai taip pat yra nacionalsocialistinės valstybės nuopelnas, kad darbininkai

tapo partneriais, lygiaverčiais piliečiais. Ji įtvirtino socialinę nuosavybės prievolę ir taip pažadino tautinės bendruomenės jausmą. Liberalinė-kapitalistinė sistema už savo stabilumą skolinga nacionalsocialistinės idėjos demonizavimui, kartu taikant nacionalsocialistinius metodus.

Kol demokratai laikysis šių dviejų punktų, sistema ir toliau egzistuos Vokietijos žmonių nenaudai. Kad galėtų pagrįsti savo režimo egzistavimą tik minėtais dviem principais, demokratai turėjo auklėti žmones kraupiu materializmu. Visus idealus reikėjo išjuokti ir laikui bėgant sugadinti, visas vertybes kruopščiai apriboti šventiniais įvykiais. Žmones reikėjo įkvėpti tik butui, automobiliui, televizoriui, šaldytuvui ir skalbimo mašinai, paskui laikinam butui, antram automobiliui, antram televizoriui, šaldikliui ir automatinei virtuvei, paskui masiniam maitinimui, vartotojiškumui ir idealiam reklamos pasauliui pagal amerikietišką modelį, vėliau - nuobodiams televizijos serialams, iškrypėliškiems seksualiniams įpročiams ir chaotiškam kultūros nuosmukiui literatūroje, teatre ir kūryboje. Bet visa tai tik dėl vieno tikslo: **sukelti žmonėms apsvaigimo būseną, atitraukti juos nuo tikrovės.**

Nuo pat rekonstrukcijos pabaigos, t. y. nuo septintojo dešimtmečio, gambiausi Europos žmonės gyvena siaubingai gražiam svajonių pasaulyje, dirbtinai sukeltame dekadanse, kuris žaloja mūsų tautos dvasinę, psichinę ir fizinę sveikatą. Tik taip perauklėtojams ilgainiui galėjo pavykti iš vokiečių smegenų išdeginti nacionalsocializmo idėją apie atskirą vokiečių būtį tarp Rytų ir Vakarų, tarp komunizmo ir kapitalizmo, padaryti ją klusnią ir patogiai išnaudoti.

Vokietijos laisvės idėją pavyko nuslopinti ir įstumti giliai į pasąmonę, bet ten ji snaudžia ir vėl formuos Vokietiją, kai ir taip gerokai išsipūtęs svajonių burbulas vieną dieną su dideliu trenksmu sprogs ir pirmą kartą per kelis dešimtmečius nusivylę žmonės vėl pamatys tikrąjį pasaulį ir jo negailestingus įstatymus. Net tai, kad demokratai vėl taiko senas nacionalsocialistines priemones, ilgainiui negali išgelbėti liberalkapitalistinės sistemos; tiesą sakant, ji pasirodo esanti žalinga, nes ir šiuo atveju vadovaujamosi tik materialistiniais principais. Rezultatas panašus į širdies persodinimą, kurį atlieka medicinos neišmanėlis, remdamasis moksliniu vadovėliu.

Štai keletas pavyzdžių:

Trečiasis reichas ugdė vokiečius būti tautos bendruomene, aiškiai suvokdamas, kad žmogus gali mylėti savo tėvynę tik tada, kai ji su juo elgiasi vienodai ir gerbia jį lygiai taip pat, kaip ir bet kurį kitą tautos narį. Taip nacionalsocialistinei liaudies valstybei pavyko įveikti darbininkų klasės frontą prieš valstybę, ir darbininkas pirmą kartą pasijuto esąs visateisis tautos narys su visomis teisėmis ir pareigomis. Net ir šiandien liberalioji kapitalistinė sistema tebesiremia

šiuo nacionalsocializmo išugdytu darbininko ugdymu. Vokietijoje nedaug streikų, o darbininkai vis dar yra pasirengę aukotis dėl visumos interesų.

Trečiasis reichas vokiečiams aiškiai parodė, kad ekonomika rūpi visiems, kad visa tauta kenčia, kai vienam ekonomikos sektoriui sekasi ypač blogai, kad pernelyg dideli vienos pusės reikalavimai yra pražūtingi visai tautai. Šiandien tai vadinama socialine partneryste, nes terminas Volksgemeinschaft jau nebemadingas.

Trečiasis reichas sukūrė instituciją, kurioje valstybė, darbdaviai ir darbuotojai kartu ieškojo sprendimų, kaip humaniškai organizuoti darbo pasaulį, ir kartu planavo tolesnę šalies ekonomikos plėtrą.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENKAMPFSECTION

Der Kampf geht weiter !

Siebing Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die antinationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Marxismus, Kommunismus, Verfassung, Verfassung und Verfassung haben nicht ausgerichtet, das Kino der gesamten Welt umarmt hat geführten Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind wackelige arbeitsfähige Völker- und Kameraden werden Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer wahren Völker.

Die Bewegung ist eine andere geworden, aber die Größe des hochbegabten Völklers ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der unerwünschte Gegenstand ist ein selbst, das Völkermord - gegen alle wahren Völker (V) - zu begreifen. Seine Mittel sind Ermordung, Überforderung und Rassenvermischung.

Ob "Jagde" oder "Jagde", die in "Waldung" oder im Braunkohle, die mit "Propaganda" bewirkt oder auf einem Schicksalsheld an der Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujieņu biuletēnis
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prickinė ataskaita
Interviu su Molly

Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai aktyviausiai susiję su filosofija ir menu.

Apibūdinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiasiausia dėmesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Dabar jau turia 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie visus dalykus, o randi dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jautiesi tarsi archeologas, atkasinąjantis palašdota praeitį. Praeiti, kurios Jė ne-moretų šikėti į dienos šviesą. U2 informacijos ir nuotraukų antplūdis vis galime padėkoti internetui. Metams bėgant iš įvairių žemės kampečių į paviršių iškilo itin retų daiktų. Dažnai atrodo, kad tai

the
NEW ORDER

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Jagde" or "Jagde", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichsleiter Himmler

**FOR DANEMARK!
MOD BOLSCHEVISM!**

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Altkamer Führer Book

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichsleiter Himmler

**Hitler
in Italy**

**HITLER
in ITALIEN**

English / German   Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!